

26. 4. 2021

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Petra Lišku

Doc. JUDr. Petr Liška, Ph.D., LL.M. působí od roku 1993 jako ředitel Právní služby v České spořitelně, a.s. Jím řízený útvar o cca 40 právnících získal v roce 2017 zvláštní ocenění v soutěži Právnícká firma roku jako vítěz kategorie Inhouse Legal Team. Od roku 1999 působí na katedře obchodního práva Právnícké fakulty Univerzity Karlovy v Praze, nejdříve jako externista, poté jako odborný asistent a v současnosti jako docent obchodního práva a člen oborové rady doktorského studijního programu pro obchodní právo. Od roku 2015 působí i na katedře obchodního práva Právnícké fakulty Západočeské univerzity v Plzni a následně byl jmenován členem vědecké rady této fakulty.

V letech 1998 až 2006 byl místopředsedou Legislativní rady vlády České republiky. Je rozhodcem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Je autorem nebo spoluautorem řady právních komentářů, monografií, učebnic jakož i odborných článků na aktuální témata zejména z obchodního, občanského a finančního práva. Je členem redakční rady časopisů Soukromé právo, Obchodní právo a Právní rádce. V lednu 2020 získal ocenění jako Právník roku v oboru občanského práva. Ve volném čase se zajímá o sport, historii, kulturu a rád vaří.

1. Co máte na své práci nejraději?

Na právnické profesi mám nejraději to, že se opírá o stanovená pravidla. Právní normy představují pevnou půdu pro výkon činnosti a hledání správných řešení. Míra jejich obecnosti přitom dovoluje uplatnit i dostatečnou kreativitu a přizpůsobení se společenskému vývoji. Je to něco, co nám některé profese závidí.

2. Největší pracovní úspěch?

Otázka vybízí k vyjmenování titulů, funkcí a ocenění, kterých si samozřejmě velmi vážím. Nicméně, ohlédnu-li za svou dosavadní práci, považuji za úspěch to, že dlouhodobě pracuji jako podnikový právník pro Českou spořitelnu, a.s. (28 let) a učím na právnické fakultě UK (22 let). V současnosti, kdy každý zaměstnavatel pravidelně vyhodnocuje přínos jednotlivých zaměstnanců, to značí, že o moji práci je zájem a přináší potřebný užitek.

3. Jak často Vás ve vašem oboru něco překvapí?

S přihlédnutím k délce mé praxe a množství zkušeností už těch překvapení nezažívám tolik. V posledních letech však pozoruji jev, který mne překvapuje, a to poměrně negativně. Jde o to, že dříve se lidé více zajímali o právo. Zaměstnanci znali pravidla regulující výkon jejich činnosti. Jednoduché věci typu plná moc, zastoupení nebo právnická osoba pro ně nebyly tajemnou skříňkou, kterou je neradno otevírat. Dnes je právo pro mnoho zaměstnanců předmětem, se kterým nechtějí mít nic společného a který přenechávají pouze právníkům. Ač to vypadá pro právníky lákavě, protože jsou stále potřeba, je to špatná cesta. Minimum právních znalostí musí mít každý, protože do právních vztahů vstupujeme v běžném životě každou chvíli. Stát už tento problém seznal a řeší jej zaváděním různých povinných certifikací. Ve finančním sektoru už zaměstnanci musí povinně podstoupit řadu zkoušek k výkonu některých služeb.

4. Kdo nebo co nejvíce ovlivnil Váš profesní život?

Můj profesní život nejvíce ovlivnil rozpad federálního státu. Na fakultě mne mimořádně zaujala problematika zákonodárného procesu, a proto jsem nastoupil do státní správy a vykonával funkci legislativce. Začátkem devadesátých let jsem byl povolán na Úřad federální vlády, abych pomohl při provedení velkých změn právního řádu. Při této činnosti jsem měl příležitost se setkat s řadou kvalitních právníků i velkých politických osobností. Legislativa mne velmi bavila a považoval jsem ji za své celoživotní poslání. Ukončení činnosti federálních orgánů bylo pro mne důvodem pro celkovou změnu, k přechodu do soukromé sféry k aplikaci práva a následně i k jeho výuce. Kdo ví, co bych dělal dnes, kdyby k rozpadu společného státu nedošlo.

5. Je nějaký zákon, který byste nejraději zrušil?

Zrušil bych normu, která ukládá každou první středu v měsíci ve 12:00 h provádět zkoušku sirén. Jde o nesmírně nepříjemný zvuk, který mne pravidelně znepokojí. Zvuk není provázen žádnou osvětou, co by měl člověk dělat, pokud by nešlo o pouhou zkoušku. Navíc tak časté opakování zpravidla vede k tomu, že člověk si zvykne na zvuk nereagovat. Vzpomeňme na to, jak před nějakou dobou byla auta vybavována alarmy, které se rozezněly vždy, kdy okolo projelo nákladní auto, nebo se někdo o vůz jen opřel. Často znějící zvukový signál pak vedl ke lhostejnosti, tj. opačnému účinku, než měl být vyvolán. Pokud je třeba ověřovat funkčnost sirén, nemohla by stačit třeba půlroční frekvence?

6. Knížka, kterou jste četl naposled?

Michaela a Karl Vocelkovi - František Josef I.: Císař rakouský a král uherský. Při čtení této knihy jsem si více uvědomil vztah osobnosti a společenského vývoje. František Josef I. v posledních letech svého života nestál o žádnou válku a zřejmě i vzhledem ke svým zkušenostem tušil, že válka a její důsledky mohou nejen zcela změnit celou monarchii, ale i nežádoucím směrem ovlivnit jeho zbytek života. Nicméně ani císař nebyl schopen na společenském vývoji nic změnit. Silná osobnost nadaná mocí se dostala do vleku společenských událostí osudového dopadu. Je to chvíle, kdy ten samý člověk, ač je stále vůdcem, přestává vést a stává se vedeným okolnostmi.

7. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Obliba předmětů dle mého hodně souvisí s učiteli, kteří vás učí. Někdy i u obecně málo zajímavého předmětu máte štěstí na pedagoga, který vás přiměje k velké pozornosti, a naopak někdy jinak zajímavý předmět dokáže učitel svým přístupem a výrazem zcela poničit. Takže rád vzpomínám na dějiny práva (prof. Kincl, doc. Balík), ústavní právo (doc. Grónský, doc. Peška), občanské právo (akademik Knapp) nebo hospodářské právo (doc. Plíva). Z neoblíbených předmětů si jako pamětník vzpomínám zejména na ideologicky zaměřené předměty a na vojenskou přípravu.

8. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Chudoba cti netratí.

9. Kdyby pro Vás peníze nebyly vůbec důležité, co byste dělal?

Peníze pro mne nejsou vůbec důležité.

10. Jací lidé Vás nejvíce dokáží rozčítit?

Nejvíce mne rozčítí ti, co po mně stále vyžadují peníze.

Další články:

- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)
- [10 otázek pro ... Davida Urbance](#)
- [10 otázek pro ... Petra Otevřela](#)
- [10 otázek pro ... Tomáše Ditrycha](#)